

# ZUEIGNUNG (Afecció, Hermann Gilm)

Prou que ho saps, amada meva :  
quan no et tinc, pateix sens treva,  
car l'Amor m'ha el cor malmès,  
grans mercès!

Vaig brindar per ésser lliure  
amb un veire d'amatista,  
beneïres tu el meu gest,  
grans mercès!

# RICHARD STRAUSS

I tot mal espírit llunyares,  
àdhuc vida nova em dares,  
venturós ton cor m'ha prè,  
grans mercès!

## NEGRO SPIRITUAL SONGS *Tercera Part* (Cants espirituals negres)

### SOMETIMES I FEEL LIKE A MOTHERLESS CHILD BROWN

A vegades, em sembla que sóc un orfe, tan lluny de casa meva, tan lluny, tan lluny!  
A vegades, em sembla que he caminat tant, tan lluny de casa meva, tan lluny, tan lluny  
de casa meva! (Traducció lliure)

### I KNOW THE LORD BROWN

Jo conec el Senyor... Jo sento que Ell em posa la mà al damunt. No haveu mai sentit una  
cosa semblant? Jo sento que el Senyor em posa la mà al damunt. Jesús, el sobirà, predi-  
cant als pobles. El meu Senyor fa tal com diu. Ell guareix els malalts i ressuscita els morts.  
Jo sento que el Senyor em posa la mà al damunt! (Traducció lliure)

### CRUCIFIXION PAYNE

Els crucificaren el meu Déu, i Ell no digué ni un mot, ni un mot, ni un mot...  
El clavaren a l'arbre de la Creu, i Ell no digué ni un mot, ni un mot, ni un mot...  
El punxaren del flanc, i Ell no digué ni un mot, ni un mot, ni un mot...  
Ell acotà el cap i morí, sense dir un mot, ni un mot, ni un mot... (Traducció lliure)

### HEAV'N, HEAV'N BURLEIGH

Cel! Cel! Al mig del Paradís! Cel! Cel! Tots volem anar al Paradís celestial! (Traducció lliure)

## MARIAN ANDERSON

Va néixer a Filadèlfia. A cinc anys cantava a l'es-  
glésia amb els infants, i a 13 anys, amb els adults.  
Gaudia ja aleshores de l'admiració de tothom qui la  
sentia. Altres esglésies la sol·licitaven. D'església en  
església i de vila en vila, Marian Anderson conegué  
ben aviat els afalagaments de la popularitat.

Un professor eminent, Giuseppe Boghetti, tingué cura de  
conreuar les seves dotes prodigioses, i en féu ràpidament  
l'artista que havia de triomfar per tot Europa i Amèrica.

El seu primer concert fou com solista de l'Orquestra  
Filharmònica de Filadèlfia; des d'aquell moment quedà  
consagrada.

Marian Anderson cursà els seus estudis generals a  
la Southern High School.

## KOSTI VEHANEN

L'excel·lent pianista col·laborador habitual de Marian  
Anderson, és finlandès, deixeble i amic íntim de Sibelius.  
Ha col·laborat amb artistes de primera categoria, entre  
els quals, la nostra Mercè Capsir, i ha donat una gran  
quantitat de recitals. S'ha fet remarcar per l'especial  
intel·ligència de les seves execucions.

## ASSOCIACIÓ DE MÚSICA «DA CAMERA»

Dies 13 i 16 d'abril

## KLEMPERER DOS CONCERTS SIMFÒNICS

Obres de

CHERUBINI, BEETHOVEN, BRAHMS, WAGNER, DEBUSSY, STRAWINSKY

## AUDICIONS ÍNTIMES (Casal del Metge)

Abril

## EVOCACIÓ DEL ROMANTICISME EN LA GUITARRA

## ALFRED ROMEA

Maig

RECITAL COMENTAT

## GASPAR CASSADÓ

Inscripcions i detalls : Via Laietana, 46, 5.ª 3.ª - Telèf. 17798  
Durant el concert d'avui, a la Secretaria del  
Palau de la Música Catalana



Dibuix inèdit de  
Francesc Domingo

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"  
DE BARCELONA

CURS 1934-35

CONCERT VUITÈ



ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"  
DE BARCELONA

CURS XXII : 1934-35 : CONCERT VUITÈ - Divendres, 29 de març de 1935, a les deu del vespre  
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Presentació a Barcelona de

MARIAN ANDERSON

cantatriu

KOSTI VEHANEN

piano

PROGRAMA

(Traducció dels textos de les obres, per JOAQUIM PENA)

Primera Part

OMBRA MAI FU

HAENDEL

Branques fortes, grata ombra, oh el vell bosc — solitari, vers tu mon cor s'afanya.  
La tempesta i el llamp damunt ton front — han estès llur fúria vana.  
Que el teu antic asil dongui'm refugi, — bosc qui duus l'oblid i treus la pena,  
calmi ton ombra el meu neguit. — Bosc de bell repòs, en ton murmuri  
canta al meu cor ton cant tranquil.

PASTORAL

VERACINI

Vina, nineta, anem a passejar, allà dalt de la muntanya. Allà jo sonaré el flabiol i trenaré  
per a tu una bella garlanda. Vina, amor meva, que el temps vola i la joventut no torna.  
L'estiu es marceix i s'acaba aviat. (Traducció lliure)

AL·LELUIA

MOZART

WONNE DER WEHMUT (GOIG EN LA TRISTOR, Goethe)

BEETHOVEN

Raja a doll, raja a doll,  
plor d'una amor perdurable!  
Ai, quan dels ulls s'eixuguen les llàgrimes,

que frèvol, que buit contemplen el món!  
Raja a doll, raja a doll,  
plor d'una amor malaurada!

MIT EINEM GEMALTEN BAND

BEETHOVEN

(AMB UN RUBENT PINTAT, Goethe)

Lleus floretes, lleus fulletes,  
m'han vessades suaument  
tendres deus de primavera  
joguiners sobre un rubent.  
Zefir, pren-lo en tes ales,  
fes-ne a ma estimada un llaç,  
i ella que en l'espill s'esguardi  
tota del seu goig radiant.

Veus, les roses com l'encerclen,  
i ella tendra rosa apar!  
Mira'm, doncs, amada meva!  
Sóc pagat amb un esguard.  
Sent aço que el cor m'omplena,  
franca do'm la teva mà,  
i eix rubent qui ens encadena,  
frèvol llaç mai no serà.

AVE MARIA (Walter Scott)

Ave Maria! Verge del cel,  
escolta un verge cor que implora;  
d'aquests ermots del món cruel  
vers tu ma oració se'n vola.  
Fins que ix el sol, dormim tranquils  
malgrat que els homes són cruels.  
Oh Mare, ves ta trista filla!  
Oh Verge, escolta el prec fervent!  
Ave Maria, sens pecat!  
Si ens venç la son damunt la roca  
i ens vols ta protecció donar,  
la dura pedra ens sembla flonja.  
Quan rius, de roses dolça flaire

SCHUBERT

embauma aquest avenc ombrós.  
Oh Mare, escolta ma pregària!  
Oh Verge, una altra verge et voll!  
Ave Maria, pura amor!  
Els mals esprits d'aquesta terra  
amb ton esguard, que és tot dolçor,  
de vos nós tostemps desterra.  
Volem la sort sofrir amb paciència,  
que ens porta el teu consol diví.  
Oh Verge, dóna ja acollença  
a qui pel pare prega humil!

Ave Maria!

DIE ALLMACHT (L'OMNIPOTÈNCIA, Pyrker)

SCHUBERT

Gran és el Déu Jeová!  
El cel i la terra proclamen son poder.  
Gran és el Déu Jeová!...  
Tu el sents en la força del torb,  
en la veu del torrent tot remorós.  
Gran és el Déu Jeová!...

pels plàcids vergers de flors esmaltats,  
pel cel radiant tamisat d'esteles.

És terrible en el tro ressonant  
i el llamp que fulgura, ràpid d'el en son vol.  
Prô encara més, del cor els bàtecs ens fan del  
sentir el poder, l'eterna grandesa, [Senyor  
quan invoques al cel  
i implores misericòrdia.  
Gran és el Déu Jeová!...

Tu el sents quan en la selva el fullatge murmu-  
el veus pels camps al bres d'auri esplet, [ra,

Segona Part

DIE LIBELLE (LA LIBÈL·LULA)

SIBELIUS

Bella libèl·lula, d'ales bronzents, tu ets vinguda vers mi, decandit sobre els llibres; llavors  
mon cor nostàlgic s'amara de la llum de l'estiu i la dolor d'abans s'és esvanida... Al teu  
vol capricios ve a juntar-se una joia, bella libèl·lula! Jo llençava al cel un crit d'alegria: tu  
eres meva! I flectant els genolls, volia entonar un himne a la vida! Llavors, tu alçares el  
vol per tornar a la llum, màgica libèl·lula! Sens plorar, jo saludo el teu vol i et donc mercès  
altre cop! El veire que hem buidat no contenia amargor. Tu vola vers la llum, jo dec tornar  
a l'ombra. Per a tu la claror, el blau del cel! Per a tu tota la ventura estival! Beneïda  
libèl·lula, que uns moments fores meva! Libèl·lula amada, bella libèl·lula! (Traducció lliure)

SCHWARZE ROSEN (ROSES BRUNES)

SIBELIUS

Tu, qui sempre ets la joia i l'alegria, per què estàs trista? — No estic pas més trista avui,  
que quan em veus gaia i serena. Les roses de la tristesa són brunes, color de la nit.  
Al fons del meu cor abunden les roses fosques. No tinc més repòs, mon turment no té fi;  
llurs espines agudes, que omplen les tiges, em turmenten sens treva amb fibló roent.  
Les roses de la tristesa són brunes, color de la nit. Mes les roses amaguen un tresor me-  
ravellós, de tons vermells com sang, o pàl·lids com la mort... Com més creixen, més om-  
plen el meu cor... fins a esqueixar-lo! Ah, quina dolor la meva! Les roses de la tristesa,  
són brunes com la nit. (Traducció lliure)

MORGEN (DEMA, Mackay)

RICHARD STRAUSS

Demà sortirà el sol per nós encara  
i per la via que el meu pas segueixi,  
deurà la sort feliç tornà a ajuntar-nos  
en mig d'aquesta assolellada terra.

I envers la platja on l'ona blava es bressa,  
davallarem amb calma, sens parlar-nos;  
lla ens mirarem de fit a fit sorpresos,  
en la pau del silenci embolcallant-nos.